

Још није обезбијеђена радничка већина

НАКОН УСВАЈАЊА нацрта статутарне одлуке и других нормативних аката Општински комитет одлучио је да се избори у основним организацијама Савеза комуниста у Будви одрже од 10. до 31. марта ове године. Предвиђено је да Општинску конференцију чине 45, Комитет 11, а Актив комуниста — непосредних произвођача 23 члана. Према Статутарној одлуци, од укупно 45 чланова Општинске конференције најмање једна половина треба да буде из непосредне производње. Посебно ће се повести рачуна да у Конференцији буду заступљени борци, омладина и жене.

Што се тиче структуре чланства, у општинској партијској организацији, она задовољава: од укупно 878 чланова Савеза комуниста 37% су радници, 17% жене, а 23% их је млађе од 25 година.

Општински комитет скренуо је пажњу на извјестан број партијских организација, које су биле прилично затворене када је било у питању њихово омасовљавање. Тако има колектива, који броје по 40 и више радника, а у њима се годинама не повећава број чланова Савеза комуниста. На другој страни, запажени су случајеви такозваног кампањског или групног пријема у Савез комуниста, без претходне припреме и провјеравања младих кроз свакодневни рад. У цјелини узевши, према томе, овом веома важном питању није посвећивана одговарајућа пажња.

План предизборних и изборних састанака

У времену од 26. фебруара до 5. марта одржаће се предизборни састанци у организацијама Савеза комуниста на подручју Будванске општине на којима ће се разматрати извјештаји о раду и мислима више одлука: о организовању основних организација Савеза комуниста, саставу броју и избору делегата Општинске конференције, оснивању актива комуниста-непосредних произвођача и, разумије се, нацрт статутарне одлуке општинске организације.

Предвиђено је да се 26. фебруара одрже предизборни састанци у Буларци, Ражевцима, Мачицима, Брајицима, Поборима, Светом Стефану и у организацији Малиско-пикарске индустрије у Будви. Следећег дана планирани су састанци у огранку IV у Будви, затим Бечићима, Основној организацији ПТТ у Будви, Дому здравља, Основној школи „Стефан Митров Љубиша“, Хотелу „Парк“, Одма-

Како је истакнуто на сједници Општинског комитета, у току три протекле године у Савез комуниста примљен је 171 члан, а од тога 132 су млађи од 27 година. Међу новопримљенима највише има радника — 74, затим службеника — 45 и 37 љака и студената. У том периоду све организације су ојачане омладином и радницима, али још увијек није обезбијеђена радничка већина у њима, а то је оно на шта обавезују конгресна документа.

Као што је важно да се организације Савеза комуниста јачају омладином и непосредним произвођачима, наравно онима који су за самоуправни социјализам, није од мањег значаја да се њихови редови постепено ослобађају неактивних, који не желе да раде и који се воде само на списку, а од њих нема никакве користи. (Наравно, овдје се не мисли на старе или болесне чланове Савеза комуниста). То значи да је и са становишта идејнополитичког јединства и акционог јачања неопходна бржа и одлучнија диференцијација у редовима Савеза комуниста. Ово је утолико значајније што се зна да поједине организације нијесу испољиле активност на овом плану, а за неке би се, чак, могло рећи да су ишле линијом мањег отпора, незамјерања и толерисања појава према којима се не смије бити равнодушно. Зато је једногласно закључено да треба улагати далеко више напора на даљем идејнополитичком оспособљавању чланства Савеза комуниста ради постизања јединствене акције.

тела „Парк“ и одмаралишта РВИ „Лучице“ састанци су планирани за 27. март. Дана 28. марта одржаће се избори у основним организацијама Комуналног предузећа, МПИ и „Маликопред“.

Конституисање основних организација Савеза комуниста у мјесним заједницама извршиће се: у Мјесној заједници Будва 1. — 20. марта, у Мјесној заједници Будва 2. — 21. марта, у Мјесној заједници Бечићи 18. марта, у Мјесној заједници Свети Стефан — 18. марта и у Мјесној заједници Петровац — 21. марта.

Избори за делегате Општинске конференције у ОО СК у мјесним заједницама извршиће се: ОО СК Будва I — 27. марта, Будва II — 28. марта, Бечићи — 28. марта, Свети Стефан — 28. марта и Петровац — 28. марта.

ИЗ СЈЕМКЕ НА СВИЈЕТЛО

УМЈЕСТО КРИТИКА

„Приморским новинама“ замјерају што износе из сјемке на свијетло само ружне ствари.

Примједба је на мјесту. Има и лијепих ствари. Ево да почнемо и с њима: Лијепог ли времена у овим фебруарским данима, „крст му љубим!“

АКСИОМА

Живјели заједно коњи и магарици.

Њиховим укрштањем настале су мазге, којима ни мало не смета што су наслиједиле особине и једног и другог претка.

ПАНИКА

Просвјетне раднице у Будви и Петровцу ухватила је паника — републички инспектор, проф. Милан Ивановић, обилази школе и тражи, како они кажу, „длаку у јајету“.

Добро би било ако би се на длаци завршило.

ПРОСЈЕК

Нека дјеца за новогодишње празнике нису добила поклоне, а нека су добила, чак, и по 500 нових динара! Изгледа да морамо бити задовољни иако се ради о изразитој социјалној диференцијацији од малих ногу, јер статистика показује да је

сву нашу дјецу посјетио Дједа мраз и дао им „једнаке“ поклоне.

„ХВАЛА ШТО НЕ ПУШИТЕ“

У хотелу „Интернационал“ организована је конференција за штампу, на којој је демонстрирана вртунска техника средстава за рехабилитацију. Ускоро ће бити организован још један вид рекреације — одеквавање од пушења, па су новинарима дијељене цигарете без никотина. Конференцији је присуствовао и један фабрикант цигарета из СР Немачке, гост „Интернационала“, који је великодушно понудио новинарима и присутним организаторима своје производе. Иако су цигарете биле е никотином, за час су разграбљене.

БЕЗ ЉУТЊЕ

Неки руководиоци радних организација, које још нису добиле својство основних организација удруженог рада, сматрају да нема разлога за друштвено реаговање, јер, гледано у цјелини, оне имају својство ОУР-а. Ми сле да су у праву — ко би се још љутио да ли ће једно слово „О“ бити више или мање испред назива.

НОРМАТИВНО УРЕЂИВАЊЕ САМОУПРАВНИХ ОДНОСА

САМОУПРАВЉАЊЕ РАДНИХ ЉУДИ представља нови, виши облик непосредне демократије. Правне норме које доносе радне организације јесу аутономне и оне као такве представљају интегрални дио нашег уставног система. Због тога ово аутономно право и као цјелине и сваки његов дио морају бити у складу са Уставом и законима. Стварање самоуправних права представља нову историјску појаву и категорију дјелатности радних организација. Самоуправљачи су овлашћени да самостално уређују све своје послове, међусобне односе и интересе.

Основна организација удруженог рада не може бити конституисана без регулација друштвених, економских и правних односа с другим основним организацијама удруженог рада. Правни инструмент овог регулација јесте самоуправни споразум о удруживању у радну организацију. Према томе, субјекти самоуправног споразумљивања о удруживању у радну организацију су основне организације удруженог рада.

У хијерархији аутономних аката самоуправни споразум је основни и највиши. Из њега проистичу и с њиме морају бити усклађени статuti и остали нормативни акти основних организација удруженог рада и свих њихових асоцијација. За доношење самоуправног споразума о удруживању у радну организацију морају постојати најмање двије основне организације удруженог рада. У малим радним организацијама, где се не организују основне организације удруженог рада, доноси се статут који се преобразова у самоуправни споразум са свим својим обилежјима.

Аутономно самоуправно право радних организација састоји се у врло широким

овлашћењима за нормирање свих унутрашњих односа на начин који сматрају најцјелисходнијим.

Према Уставу свака основна организација удруженог рада обавезно мора допринијети Статут, док је то до сада била обавеза само самосталне организације удруженог рада са својством правног лица. На овај начин заокружена је и најпотпуније изражена правна и самоуправна аутономија основне организације удруженог рада.

Потребно је нагласити да основне организације удруженог рада самоуправним споразумом о удруживању одређују које ће друге опште акте доносити у надлежности радне организације, а које у оквиру широк асоцијација, као и њихов предмет и садржај, поступак, око доношења и усклађивања са самоуправним споразумом.

Сви нормативни акти представљају самоуправну конкретизацију уставних промјена у нашем друштву. Није потребно наглашавати колико је важно да процес успостављања аутономних нормативних аката са Уставом и законима буде бржи. Ако овај важан задатак није обављен, онда се не може говорити да живот и рад теку новим колосјеком друштвених односа. Има појава да се у овом послу није далеко одмакло и да се самоуправни живот одвија на основу старих нормативних аката и да се у значајној мјери заостаје за друштвеним кораком демократизације друштвених односа. Било би интересантно да самоуправни друштвени правообранилац контролише нормативна акта у основним организацијама удруженог рада и другим привредним и друштвеним структурама.

Нови Устав је велика прилика и могућност да се самоуправљање подстакне новим импулсима и надаме велим духом агилности и реалности. Свако формализовање овог најважнијег задатка нашег друштва је вишеструко штетно и треба га се клонити и против њега борити. Потребно нам је више самоуправљања, а мање састанака и формалности, много више практичних потеза којима ће се успоставити већи склад између учешћа у самоуправљању, свестране одговорности и ефикасности. У томе је кључно питање у спровођењу одлуке Десетог конгреса СКЈ.

Ваља разумјети свјесне снаге које пожурују основне и радне организације на плану спровођења уставних промјена, јер су у питању правила живота и рада без којих не може бити ни једна организована средина. Међутим, и поред одређених тежња, није могуће имати разумљивања за радне колективе који нијесу у овом послу далеко одмакли од преживјеле праксе. Поједине основне организације удруженог рада на подручју Будве, као што су „Праха“ у Бечићима и хотел „Београд“ (вјероватно их има још) заостале су у доношењу нормативних регулатива, а њихов рад и радни односи у њима испољавају преживјеле облике, који су већ били на удару тамошњих радних колектива, друштвено-политичких организација и представника Општине Будва. Може се с правом очекивати да ће се и у тим колективима осјетити свјежиња самоуправна струја и да ће сви чланови радних заједница схватити да се у новонасталим условима не може више радити и односити на стари начин.

Д. Станковић

ПОДАЦИ О ДИСЦИПЛИНСКИМ МЈЕРАМА

Од Писма Извршног бироа Председништва СКЈ и других Тита до краја прошле године у будванској општини изречено је члановима Савеза комуниста шездесет опомена. Због ерешака и деформација самјелењена су три члана СК са одлуком, а тројица су поднјела оставке. Из организације је искључено шест чланова, с евиденције су скинута четири, а својеволјно су напустила Савез комуниста два члана. Поред тога, извјестан број комуниста упућена је другарска критика.

ралишту „Лучице“ у Петровцу и Основној организацији будванског погона „Маликопред“ из Бачке Тополе. Дана 28. фебруара треба да се одрже састанци у организацијама 1, 2. и 3. у Будви, у Петровцу Основној организацији „Монтенегротуриста“, „Инжињерингу“, „Зета филму“ и Комуналном предузећу. Трећег марта одржаће се састанци у Основној организацији Одјељења унутрашњих послова у Будви, „Јадрантуристу“, Трговинском предузећу „Јадран“, Угоститељском предузећу „Палас“ у Петровцу и петровачком позорју предузећа „Хемпро“. У организацијама ООУР „Авала — Будва“, „Авала — Бечићи“, „Светог Стефана“ и Органа управе одржаће се састанци 4. марта.

О КАДРОВИМА-ОТВОРЕНО

На проширеној сједници Општинске конференције СК, која је одржана 21. фебруара, присуствовали су **Владо Стругар, Вукадин Јовановић и Љубомир Вујшевић**, чланови радне групе ЦК Савеза комуниста Црне Горе, која прати предизборну и изборну активност будванске партијске организације.

Главна тема овога скупа била је — нека актуелна питања кадрове политике и задаци Савеза комуниста у вези с тим.

У материјалима који су припремљени за Конференцију, као и уводном излагању секретара Општинске конференције **Миленка Дујовића** и веома исцрпној дискусији, у којој су узели учешћа **Милорад Дапчевић, Милан Митровић, Буру Франковић, Стево Стјепчевић, Јован Станишић, Вукашин Марковић, Станко Гиговић** и други, свестрано је анализирано стање и указано на слабости које су се у овој области провучиле.

Истакнуто је да се као и код питања и задатака, и у кадровској политици може се говорити о два периода: прије и после ХХИ сједнице Предсједништва Савеза комуниста Југославије и Писма друга Тита и Извршног бироа. Први период карактерисало је одсуство утицаја Савеза комуниста на креирање и вођење кадрове политике због чега је дошло до слабљења њене класне суштине, што се огледало и у симболичкој заступљености радника у друштвеним и самоуправним структурама. Примјера ради, у Скупштини општине од 37 одборника само четворица били су радници. У разним савјетима и управним одборима фондова, међу 110 њихових чланова, било је свега шест радника. У Општинској конференцији Савеза комуниста од 37 чланова радника је било само осам. Слично је било и у другим структурама. Разумљиво је онда да је оваква социјална структура била један од узрока разних деформација и незадовољавајућег друштвеног и политичког стања у општини.

ПРИВАТИЗАЦИЈА КАДРОВСКЕ ПОЛИТИКЕ

Тек после Писма друга Тита постигнута су значајнији резултати и на плану, јачања класне суштине кадрове политике. Савез комуниста обезбедио је већи утицај радничке класе на политику одлучивања и далеко ефикасније поштовање принципа и ставова Савеза комуниста у погледу заступљености бораца, омладине и жена у свим институцијама.

Масовније укључивање радника у разне друштвено-политичке и самоуправне структуре актуелизира питање бржег, ефикаснијег и свестранијег идејно-политичког, марксистичког и самоуправног образовања радника. Ово утолико прије што се организације Савеза комуниста у радним и другим организацијама нијесу довољно бавиле питањима кадрове политике, па је она постојала право и ствар ујих група и структура, које су је прилагођавале својим потребама и интересима, што је, под фирмом тобожње демократије и самоуправљања, водило разним девијацијама.

Пасиван однос према кадровском питању партијске организације исподиле су и у припремама за ову Конференцију. Наиме, или су се једнострано уздржале од дубљег и свестранијег разматрања ове проблематике или су одређене слабости само регистровале, не упуштајући се у проналажење њихових узрока и посљедица, чак

правдајући, у извјесним случајевима, одређене слабости и недостатке! Такво држање партијских организација било је условљено понашањем одређених структура у радним и другим организацијама, јер им је пасиван однос обезбјеђивао стечене позиције. Највеће се утисак да је такво држање партијских организација било резултат њихове неспалажљивости, затим присуства политике незамјерања, фамилијарности, либерализма, односно неодговорног односа према интересима колектива.

ИЗИГРАВАЊЕ КОНКУРСА

И поред одређених позитивних тенденција, кадрове ситуација, бар што се тиче значајнијих радних мјеста, није на задовољавајућем нивоу у нашој општини. Посљедица таквог, незавидног стања и односа било је прилагођавање самоуправних аката о систематизацији радних мјеста постојећој кадровској структури. А то се у пракси постизало на више начина. За поједина, интересантија, радна мјеста предвиђа се у акту о систематизацији по два, па и три степена стручности, а при рјешавању, то јест попуњавању радног мјеста најчешће се нађе неки разлог да се изабере кандидат с нижим степеном квалификација, било да се већ налазило на том радном мјесту (ако је у питању у реизборност) или на неком другом мјесту у истој радној организацији. Користи се су разни начини да би се елиминисала институција конкурса, па је тај незамјерљиви фактор рјешавања кадрове питања једнострано изиграван помоћу заобилажења, попуњавањем радних мјеста мимо конкурса или очигледним формализовањем читавог тог поступка. Најзад је примјена принципа реизборности својена на најмању могућу мјеру. Једном ријечју, било како било, радне организације су се затварале у оквиру.

Нестација одређених стручних кадрова у радним и другим организацијама, као и на нивоу општине, намеће потребу максималног коришћења расположивих снага, што се може постићи њиховим размјештањем унутар сваке организације на радна мјеста где ће моћи да дају највећи ефекат, односно на она мјеста где то налажу заједнички интереси. Не би требало да буде сметњи ни за оправдану и споразумну размјену кадрова између радних организација и Скупштине општине, односно

ЈЕДИНСТВЕНО У АКЦИЈУ

Износени своје утиске **Владо Стругар** је, између осталог, рекао да се кадровска политика у будванској општини креће по узлазној линији, што се тачно утицаја Савеза комуниста. На овом скупу чуло се доста осуда свега негативног, а указано је и на путеве који воде позитивним рјешењима. Међутим, комунисти нијесу позвани само да констатирају, већ и да мијењају ствари. Зато треба, последице заузетих ставова, поћи јединствено у акцију за њихово досљедно спровођење у живот.

— Будва је — рекао је **Владо Стругар** — „туристичка Мека“, најистуренији пункт црногорске туристичке привреде. Као такву треба је привађати и обезбједити квалификованим кадровема. Комунисти за то носе пуну одговорност, јер Будва је пола године европски град, зато мора имати кадрове адекватног нивоа.

Владо Стругар заложно се да облици образовања, садржајем и начином излагања, буду прилагођени нивоу слушалаца и потребама радних људи.

— Радник треба да зна шта се догађа са његовим дохотком, и то не само о њему дијелом што остаје њему и радној организацији, већ и о њим другим који иде за школу, здравствену установу и сл. Да ли је тај новац исправно уложен и да ли он за њега добија оно што треба као противуслугу?

Владо Стругар је говорио и о току акције Савеза комуниста против незаконитог богаћења. Рекао је да она, ни последице доношења Закона о испитивању поријекла имовине, у неким срединама не иде како треба. Поједини комунисти неће да се замјере онима који су до имовине дошли плаћањем овога друштва.

њених органа. Кадрови из редова Савеза комуниста морају да у том смислу покажу пуно разумијевање. Само у изузетним, заиста оправданим случајевима могло би се уважити њихово одбијање да прихвате посао понуђеног радног мјеста. Запошљавањем приправника одређених профила, уз добро организован приправнички стаж, обезбједиће се поступна замјена нестручних лица, којих није мали број у нашој општини.

КО ДОБРО НЕ РАДИ, ТРЕБА ГА ОПОЗВАТИ И СМЈЕНИТИ

Радне организације треба да нормативним актима регулишу право на дошколовање радника уз обезбјеђења објективних и једнаких критеријума и услова за све раднике. При томе би се, наравно, водило рачуна о потребама радне организације, па се на дошколовање не би слао квалификован а дефицитан кадар, нити би се дошколовањем стварао вишак кадрова одређене струке.

Флукуација факултетски образованих и висококвалификованих радних снага намеће потребу да се ова појава сведи на толерантну мјеру. То се може постићи закључивањем на нивоу општине самоуправног споразума о расподјели личних доходака, којим би се обезбјеђивало њихово усклађивање, како осјетне и неоправдане разлике у личним дохотцима не би биле разлог флукуације радних снага. У истом смислу треба приступити и закључивању самоуправног споразума о условима, критеријумима, начину избора и именовања стручних кадрова, водећи рачуна да интереси радничке класе и њен утицај на кадровску политику постане доминантан и да политика према стручним кадровема буде јединствена.

Поједине радне организације не поклањају довољно

пажње запошљавању висококвалификованих кадрова. „Политиком“ награђивања, односно нуђењем неодговарајућих личних доходака, изговарајући се да им се не може ријешити стамбено питање, оне одвраћају стручњаке и тако стварају могућност појединцима, који немају одговарајуће квалификације, да запосједну веома одговорна мјеста. Заборавља се, при томе, да су оваква „рјешења“, по правилу, скупља од првих, пошто „прави човек није дошао на право мјесто“. Да се тако што не би догађало, неопходно би било његовати праксу критичког оцјенивања рада и лица на одговорним положајима, а упоредо с тим — када за то постоје оправдани разлози — треба са више смјелости користити до сада непознати институт опозива и смјенивања с функције. У том смислу треба развијати схватање да је то само један од начина разрјешавања слабости, који је необичан само за то што га у пракси нијесмо прихватили и афирмисали. Радне и друге организације требало би да одређеније разраде примјену ових института.

Истакнуто је, такође, да су неке радне организације повјеравале руководећа мјеста лицима која су чинила одређене грешке, долазила у сукоб с политиком Савеза комуниста и због тога сносила политичку одговорност. Толерантан однос организација Савеза комуниста према оваквим кадровским „поземима“ није на курсу идејно-политичког и акционог јединства, и оне би, свакако, морале да преиспитају свој однос и понашање.

Милорад Дапчевић, секретар Општинског вијећа Савеза комуниста, рекао је да је идеолошко образовање радника тијесно повезано са цјелокупном кадровском проблематиком. Он је нагласио да је добро ријешена социјална структура кадрова у свим скупштинским тијелима, али се показало да би све те људе требало оспособити да би успјешно обављали своје задатке. У том правцу предузети су први кораци. За раднике из неких колектива организована је школа самоуправљања, али не можемо бити задовољни посјеђивањем наставе.

Стево Стјепчевић је подсетио да смо већ одавно дали обавезу да нећемо подешавати конкурсе према личностима и примати раднике мимо конкурса, па се на те обавезе брзо заборавило. Са малверзацијама је настављено на очи секретара партијских организација, чланова Општинске конференције, Комитета и — нико не ништа! Иначе, задовољена је структура у форумима: сада тамо сједи већина радника, али најалост они још увијек плаше да проговоре оно што им лежи на срцу. То је посљедица старих односа који још увијек нијесу искоријењени.

Јован Станишић сматра да би требало посветити више пажње оспособљавању радника да управљају дохотком радне организације. Замјерио је неким дискутантима што у гријеке сврставају појаву запошљавања у истом колективу људи са истим презименима, па то називају рођаштвом, кумством и пријатељством, истичући неминовност такве појаве, јер „ми смо ту насељени, ту живимо, и мислимо и даље да останемо па не можемо сада предузимати никакве сеобе народа.“

Непосредни задаци самоуправних интересних заједница

ИАКО СУ САМОУПРАВНЕ ИНТЕРЕСНЕ ЗАЈЕДНИЦЕ у нашој општини тек почеле да живе, не може се бити задовољно њиховом досадашњом активношћу. Добила се утисак као да се чека „леко“ да покрене и да иницијативу за рад. Није се, изгледа, схватило, или се схватило па заборавило, да о свим питањима из свог дјелокруга одлучује самостално и пуноважно, једино догична самоуправна интересна заједница. Према томе, не треба чекати, јер се касни на сопствену штету, већ је неопходно да се одмах извршни органи заједница и њихове скупштинске захвате у коштац с бројним, тако важним и значајним задацима.

Прије свега, треба видјети докле се стигло у изради статута самоуправних интересних заједница, јер ово питање не смије даље да чека. Није на одмет подсетити да се ради о најзначајнијем нормативном акту, без чијег доношења самоуправне интересне заједнице не могу да раде. Наравно, прије него стигну на одговарајуће скупштинске заједнице, статуту ће морати ићи на увид и јавну дискусију код делегата, делегација и радних људи и грађана, у радним организацијама, мјесним и другим заједницама.

Други, такође важни документи јесу пословници скупштина самоуправних интересних заједница, које је обавезно допијети у што је могуће краћем року. У питању је такав нормативни акт, који је предуслов за нормалан рад скупштина самоуправних интересних заједница.

Посебно питање у склопу још неријешених јесте: како формирати стручне службе самоуправних интересних заједница? За рјешење о-

вог проблема одржаће се више разговора и договора представника извршних одбора заједница у Извршном одбору Скупштине општине. Мора се, наиме, ићи брзо на организовање ових служби. Прије тога, уследиће консултације са заинтересованим око могућих рјешења, као: да ли формирати јединствену стручну службу за све самоуправне интересне заједнице, односно за сваку појединачно или ићи на неко треће рјешење? У сваком случају, питање је доста комплексно, па је нужно да му се посвети пуну пажњу, јер дјелатност самоуправних интересних заједница умногом ће зависити од стручности и ефикасности ових служби.

Један од приоритетних задатака јесте израда годишњих програма рада. Није потребно истцати колико је важно да заједнице не касне са израдом ових програма. Напоменимо да је питање финансирања, чак и давање привремених аконтација, у тијесној вези, и зависности, од благовремено израђених и донесених програма развоја и дјелатности самоуправних интересних заједница.

Подсетимо још да су заједнице дужне да донесу и финансијске планове, јер ће се програми правити према могућностима заједница и обратно: финансираће се они и онакви програми који буду реални и квалитетни и који ће својом садржином највише одговарати потребама и захтјевима радних људи и грађана наше општине. Самоуправе интересне заједнице, као што се види, имају пуне руке посла. Вријеме пролази и не смију се више чекати.

М.

УВИЈЕК

ПРИЛИКОМ ПОСЈЕТЕ МИЛОЧЕРУ ПРЕДСЈЕДНИКУ ТИТУ СВУДА ЈЕ ПРИРЕЂЕН СРДАЧАН ДОЧЕК.

ОДАЗИВАЈУЋИ СЕ ЖЕЉИ ЧЛАНОВА ФОЛКЛОРНОГ АНСАМБЛА „КАЊОШ“ ДРУГ ТИТО СЕ ФОТОГРАФИСАО СА ЊИМА, ШТО ЗА МЛАДЕ ЕНТУЗИЈАСТЕ ПРЕДСТАВЉА НАЈДРАЖУ УСПОМЕНУ

НАМ ДОБРОДОШАО

Обман и садржајан програм

Председник Скупштине општине Будва Бранко Иванчевић заказао је 11. заједничку сједницу свих вијећа за 27. фебруара 1975. године, са дневним редом, који је прилично обиман, а и по тематици разноврстан, па ће делегације и делегати имати доста посла да све ове материјале, који су иначе благовремено достављени, проуче и одреде смјернице за рад делегата на скупштинској сједници, и то први пут у адаптираној великој сали Скупштине општине.

Централна тема сједнице је усвајање Програма рада Скупштине општине и њених вијећа за 1975. годину од чијег обима, квалитета, благовремености и ефикасности зависи да ли ће Скупштина општине као цјелина у нашем новом самоуправном механизму остварити ону улогу која се од ње с правом очекује. Нацрт програма је већ раније достављен свим делегацијама и извршним органима друштвено-политичких организација, које су предложиле и одређене допуне овог Програма, тако да ће коначан његов текст представљати резултат дјеловања широког круга самоуправљача наше комуне.

Програмом рада на допуну програма Друштвеног плана развоја Општине Будва од 1976. до 1980. године, који се, такође, налази на дневном реду, утврђени су непосредни задаци и рокови извршења тих задатака за све носиоце функција планирања на подручју општине: основне организације удруженог рада, мјесне заједнице самоуправне интересне заједнице и друштвено-политичке организације, чији рад, да би био квалитетан, мора бити у свим фазама стручан и синхронизован, уз континуирано самоуправно и друштвено договарање у процесу усклађивања и утврђивања планских задатака.

На дневном реду налази се и Одлука о оснивању самоуправне интересне заједнице за становање, у којој ради људи и грађани, преко својих организација удруженог рада, мјесних и других самоуправних организација и заједница, задовољавају своје личне и заједничке потребе и интересе у области становања, развијајући самоуправна права и односе у тој области. Такође ће се расправљати и о одлуци о изборним јединицама, о начину и поступку избора делегата за избор прве скупштине ове самоуправне интересне заједнице.

Разматраће се и закључци Скупштине СР Црне Горе поводом информације о

примјени Закона о испитивању поријекла имовине, предлог закључка о условима који морају бити испуњени да би се преиспитала измјена и допуна детаљних урбанистичких планова у зонама намјењеним за становање, као и информација о основама за формирање основне организације удруженог рада, службе шумарства и градског зеленила, у оквиру комунално-стамбеног предузећа Будва.

На одвојеним сједницама делегати Вијећа удруженог рада и Друштвено-политичког вијећа разматраће предлог Извршног одбора да се Одлука о минималном личном доходу радника измјени, тако да он на територији општине износи 1450 динара.

Информација о наплаћеном доприносу из личног дохода и мјесном самодоприносу за изградњу школског центра у Будви наћи ће се, такође, на дневном реду одвојених сједница Вијећа удруженог рада и Вијећа мјесних заједница, али ће ову информацију први пут на по себној сједници разматрати равноправно вијеће скупштине самоуправне интересне заједнице за образовање и васпитање.

Делегати друштвено-политичких организација и удруженог рада посебно ће разматрати информацију о уступању радова појединцима и грађанско-правним лицима од стране радних организација, јер износ промета од 2.501.864,00 динара представља суму која заштијева посебну анализу.

Вијеће мјесних заједница и Друштвено-политичко вијеће анализираће извјештаје Општинског јавног тужилаштва, Општинског јавног правобранилаштва, Општинског судије за прекршаје, Одјелена за општу управу и друштвене службе, Одјелена за привреду и инспекцијске послове и Службе друштвених прихода, као и предлог нове одлуке о комуналној инспекцији.

Делегати Вијећа мјесних заједница заједно са делегатима Вијећа удруженог рада разматраће предлог плана на заштити шума од пожара, као и предлог одлуке о управљању и газдовању шумама. Предлаже се одузимање права управљања и газдовања шумама у друштвеној својини и онима на које постоји право својине Шумском газдинству у Цетињу и њихово уступање Комунално-стамбеном предузећу у Будви.

Димитрије Јововић

Усвојен програм рада

На првој сједници новонабраног Председништва Општинске конференције Савеза социјалистичке омладине Будва разматран је програм рада за 1975. годину, који је конкретизован тако да је сваки члан Секретаријата добио одређена задужења за његово спровођење у живот. Било је и ријечи о томе да се предузму мјере како би се већ једном, послје низа година, скинуо с дневног реда проблем просторија у којима би се млади окупљали.

Пошто сједници нијесу присуствовали чланови Председништва из Петров — а како им то мије први пут да „забораве“ на своје обавезе — ријешено је да се чланови Савеза комуниста који се налазе у омладинском руковођству позову на партијску одговорност.

У Секретаријат Општинске конференције Савеза социјалистичке омладине изабрани су Боро Лазовић, Радомир Вукићевић, Жарко Перовић, Миодраг Иванчевић и Миливоје Кажанегра.

КАКО СЕ ОДВИЊИ ОД ПУШЕЊА

Последњих неколико година расте интерес за здравствени туризам. Ради се у првом реду о превентивно-рекреативним аранжманима — да би се унаприједило здравље, побољшале функционалне способности организма, избјегло штетно дјеловање околине и спријечиле појаве развоја неких болести.

У октобру 1973. године у Будви је, у склопу хотела „Интернационал“, почео да ради Рекреациони центар који је основан с циљем да се продужи главна сезона, односно да се хотелски капацитети користе током читаве године. Но, то није искључива намјена. Он је изванредно погодан за рекреацију здравих хотелских гостију, затим за рехабилитацију пацијената с хроничним општењима функција органа за кретање, посљедицама реуматизма и сметњама у циркулацији.

Центар сачињавају дијагностичко-амбулантно и одјелена физикална терапије. Опремљен је најсавременијим апаратима, а услуге пружа кадар који сарађује с најчувенијим медицинским установама у земљи.

Средином фебруара угоститељи „Монтенегротуриста“ дошли су на идеју да се у Центру, односно хотелу „Интернационал“, почне с кампањом против пушења, која се већ увелико води у нашој земљи и у свијету.

Да одмах истакнемо: не ради се ни о каквом „чаробном штапићу“, специјалним пилулама или магичној водици. Људи из Рекреационог центра, у сарадњи с угоститељима, желе да за 15 или 20 дана, колико траје боравак госта у хотелу, помогну пушачима да се одрече дувана, највећег непријатеља по њихово здравље.

— Ваша акција веома је револуционарна, тим прије што је јединствена у нашој земљи — рекао је угоститељима „Монтенегротуриста“ професор Др Јован Цекић,

председник Друштва за борбу против пушења. Он је новинарима из готово свих југословенских листова и радио-телевизијских центара говорио о акцији која се води код нас и у свијету „против великог порока данашњице“.

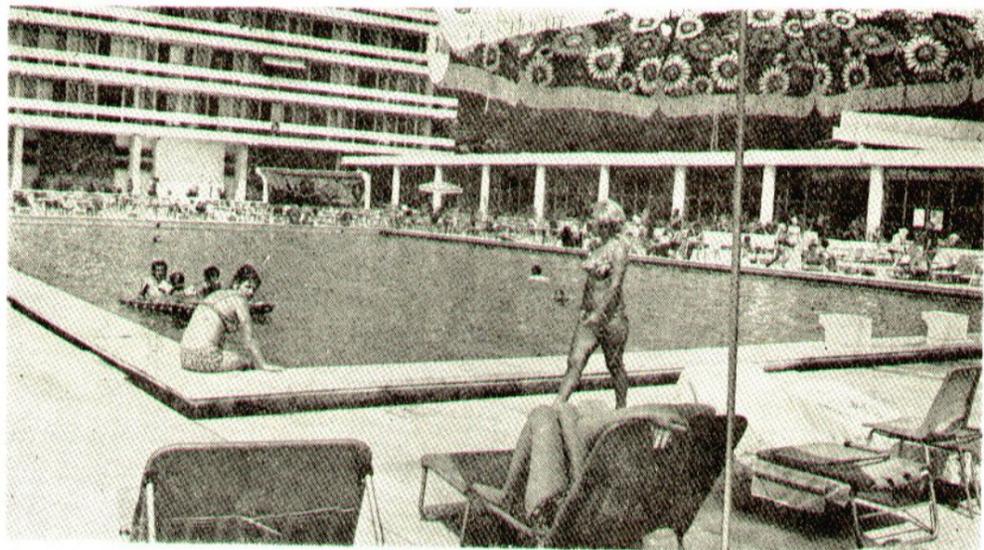
Хотел „Интернационал“ се неће претворити ни у какву болницу за пушаче. Он само омогућава зимски одмор, рекреацију, здравствену његу и забаву, а уз то нуди могућност одвикавања од пушења. Др Владимир Поповић, управник Рекреационог центра, истакао је да ће се примјењивати куре које ће трајати једну, двије или три недеље дана. На почетку сваке гост-пацијент ће бити подвргнут општем прегледу, који ће показати какво је стање његовог организма. Након тога почиње „лијечење“, а да то човјек и не осјети.

— Пацијент, једноставно, неће имати времена да пуши — каже Др Поповић. — Биће стално окупирани догађајима: вјежбама у гимнастичком салону, купањем у затвореном базену с морском водом, боравком у сауни, на тениским игралиштима, у кулани и свакодневним излетима. Уз то ће сваке вечери за госте бити приказиван нови дугометражни филм.

У одвикавању од пушења употребљаваће се и цигарета „honeycrose“ (медена ружа) која је без никотина, а справљена је од трава и ружиних латица које могу да се пуше. Дакле, цигарета која пружа сва задовољства пушачке игре и помаже да се, зато што није лијеног мириса и укуса, пушач одвикне од дувана.

Хотел „Интернационал“ је понудио веома јефтин одмор за оне који желе да оставе дувач. До 15. маја овдје ће се моћи одмарати и лијечити за само 120 динара дневно. У цијену пансиона укључен је и третман у Рекреационом центру.

С. Греговић

Хотел „Интернационал“

ПИСМА ЧИТАЛАЦА

Хвала вам, другови милиционари!

Користећи погодности „ваздушног моста“ за јефтино зимовање на мору, одлучили смо се за седмодневни боравак у реномираном хотелу „Интернационал“ у Будви. Првобитно одушевљење спласло је још на аеродрому — прво у Београду због закашњења, а затим у Тивту због необично дуге процедуре око пртљага. Хладно вријеме и киша још више су нас онерасположили, али чим смо крочили у пространи хол „Интернационала“ све је опет било лијепо. Љубазно особље овог објекта „Монтене протуриста“ чини све да нам уљепша боравак и одмор.

Од рецепције до ресторана, базена и аперитив-бара сви су веома предусретљиви. Чак и када неко од нас гостију безразложно зановијета. Разни људи — разне худи, али се за особље „Ин-

тернационала“ то не може рећи: сви су љубазни и на услузи.

Толико о особљу и боравку у хотелу. Хтјели бисмо да кажемо нешто и о граду у коме боравимо. У Будви је лијепо и зими. Не толико занимљиво и динамично као лети, али на зимски боравак се и одлучујемо због мира и правог одмора. И у том погледу Будва пружа изванредне могућности. Изгледа да се у овом граду посљедњих година чине изузетни и веома успјешни напори за развој туризма. То се да осјетити на сваком кораку. И ми смо то примјетили на необичан начин. Враћали смо се — нас троје одраслих с дјететом у наручју — из града у хотел. Ишли смо ноћу, по вјетру и киши магистралом. Кретали смо се непрописно, журећи да што при-

је стигнемо, па када нас је обišао милицијски „фића“ мислили смо да ћемо платити казну. Међутим, милиционари су нам понудили помоћ: да жене и дијете превезу — докле желе! САВО КЉАЈЕВИЋ и БЛАГОЈЕ КОВАЧЕВИЋ помогли су да се жене и дијете смјесте у возило, а РАДОМАН СТАРОВЛАХ изашао је — да учини њима мјесто и да ми прави друштво до хотела.

Због свега тога овим путем желим да поред ријечи похвале за запољене у „Интернационал“, посебно истакнем примјер другова из СУП-а: Кљајевића, Ковачевића и Старовлаха.

Породице БУРИЋ из Новог Сада и ПОПО-ВИЋ из Руме

ПАШТРОВСКИ СПОМЕНИЦИ КУЛТУРЕ

Пошта у Будви

Ускоро више телефона

ОВОГОДИШЊУ ТУРИСТИЧКУ СЕЗОНУ Будва ће дочекати с мање „поштанских“ невоља. То су нам изјавили прије неколико дана у будванској пошти. Већ су у току радови на постављању кабловске мреже која ће омогућити још 200 нових прикључака за телефоне, тако да ће капацитет аутоматске централе од 500 бројева бити потпуно искоришћен. Међутим, ни тада неће бити задовољене све потребе. Како је предвиђено планом средњорочног развоја, телефонска централа треба да има 900 прикључака.

Што је веома важно, хотелски комплекс у Бечићима, који има 2500 лежаја, добиће овог лета директну „везу са свијетом“. Наиме, до сада се телефонски саобраћај обављао такозваним „ваздушним путем“. У току је постављање кабла, па се очекује да ће радови бити завршени до почетка сезоне.

Петровац на мору добиће аутоматску централу са 300 прикључака, па ће, углавном, бити задовољени сви претплатници у овом мјесту. И пошта у Светом Стефану добиће 120 прикључака на

новој аутоматској централни.

— *Било је повике на напад из сезоне у сезону — рекао нам је Миладин Војводић, вршилац дужности директора ООУР ПТТ саобраћаја у Будви. — То је и разумљиво, ако се ма у виду да на овом подручју у току лета борави и до 60.000 туриста, а ми често не располажемо ни најнужнијим средствима и простором за рад. Зато чинимо напоре како би се ове сезоне макар нешто изменило на боље.*

У току је адаптација на згради поште у Будви. Проширује се пословни простор и, како се очекује, добиће се 50 квадратних метара за рад администрације и других служби. Како смо обавијештени, до 1980. године, биће подигнута нова зграда за пошту у Будви.

— *Велики проблем причњавају сезонске поште у Бечићима и Буљарици — наставио је Војводић — одје се не располаже просторијама за смјештај поште. Очекује се да мјесне заједнице помогну, како би се теškoће отклониле као у Перацића долу и Светом Стефану.*

С. Г.

НА ПУТУ ЦЕТИЊЕ — БУДВА

ОТЕЖАН САОБРАЋАЈ

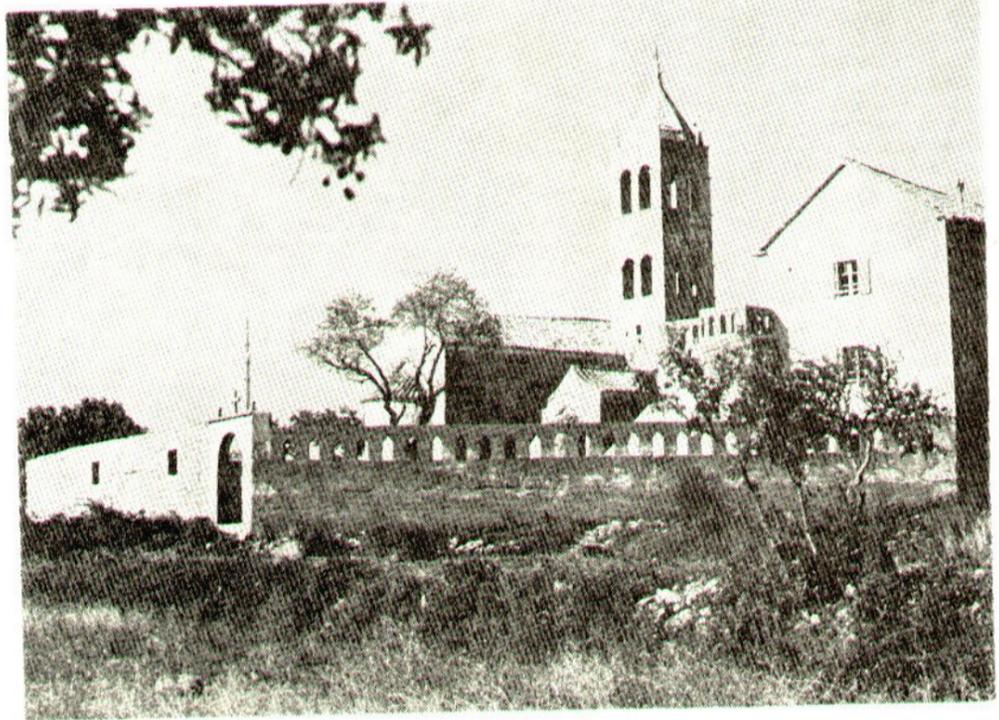
Радови на новом магистралном путу од Цетиња према Будви напредују брже него што се очекивало, и то захваљујући необичајно лијепом времену које је владало до сада. На половини дионице Цетиње — Брајини, коју Грађевинско предузеће „Партизански пут“ треба да заврши до краја ове године, непрекидно се ради у двије смјене. На радилишту од Заграбља до села Угања налази се доста грађевинских машина. На овој дионици, дуж „нападнутих“ шест километара трасе, врше се свакодневна мнирања. Послије експлозија, ма стари пут еруче се читава брда камена која ометају редован саобраћај. Док булдожери не рашчисте пролаз, са обје стране — од Будве према Цетињу и од Цетиња ка Будви — формирају се читаве колоне возила, која сатима чекају на пролаз. Тако саобраћај постаје из дана у дан све тежи. Очекује се да ће ускоро бити успо-

стављена ограничења на овом путу, а до потпуног прекида саобраћаја доћи ће првих дана прољећа, када ће се путовати преко Тројице и Његуша — око 40 километара дуже него досад.

ОПРАВЉА СЕ ШКОЛА У ПЕТРОВЦУ

Приликом олује која је почетком јануара захватила будванску ривијеру знатно је страдала и монтажна грађа Основне школе „Мирко Срзентић“ у Петровцу на мору, због чега је настава била прекинута неколико дана. Био је дигнут кров, а причињено је доста штете учионицама и кабинетима.

Пошто је школа покривена, ученици су поново у својим клупама. На санирању просторија у унутрашњости зграде сада се ради пуном паром. Радове изводи Грађевинско предузеће „Рад“ из Пријепоља.

Манастир Режевићи

Данас на територији Паштровића постоје четири стара манастира и то: Прасквица, Дуљево, Режевићи и Градиште. Иако нису сачуване погледе о оснивању ових манастира, многи помени предања везују их за Немањине. Поред старих повеља, манастири су имали своје библиотеке и школе у којима се учила писменост. Дјеловали су не као вјерски, просветни и политички центри. У прошлости су одиграли значајну улогу, супротстављајући се турским најездама, исламизацији и вјеконим млетачким настојањима да загосподаре овим крајевима. Непријатељи их није штедио, него их је више пута палио и рушио, али су се они поново обнављали тако да данас представљају важне споменике културе.

Прасквица је један од најчувенијих паштровских манастира. Има богату библиотеку са преко 3000 већином старих књига које су рари-

тетне вриједности. Манастир има свој Музеј у коме истакнуто мјесто заузимају разне архивалије, умјетничке слике паштровских првака, старо оружје. Најинтересантнији експонати су дјечја, женска и мушка паштровска ношња. Сачувани су остаци фресака из времена Балшића. Манастир Дуљево налази се сјеверно од Прасквице. Његову изградњу народ приписује цару Душану. У њему се закалуђерио Арсеније III Чарнојевић, патријарх, под којим је извршена велика сеоба Срба. Махмут-паша Бушатлија запалио је 1785. године овај манастир, али је он већ слиједеће године обновљен. Аустријанци су га похвалили 1916. године.

О манастиру Режевићи сачувано је доста предања и легенди. Претпоставља се да је на овом мјесту био некада пагански храм Грка и Римљана. Касније су на том мјесту Паштровићи, поштујући традицију, стављали врч вина за пролазнике. Манастир је подигао Стеван Првојенчани у првој половини XIII вијека. До данас је сачувано неколико квадратних метара фресака из времена цара Душана, који је, како се сматра, био његов ктитор.

Манастир Градиште подигнут је на узвишењу изнад Буљарице, одакле се пружа ван-

редан поглед на морску пучину. По предању, био је филијала Дечана. Сазидан је 1116. године, на мјесту гдје је некада постојало грчко и римско гробље. Први помен о манастиру налазимо у хрисовуљи краља Милутина из 1307. године. Манастирски комплекс обухвата цркву Св. Николе и филијалне цркве Успења Богородице и Св. Саве и манастирски, недавно конзервиран конак. У цркви св. Николе живопис је радио поп Страхиња Будимљанин 1820. године.

Све интензивнији развој туризма на овом дијелу приморја упућује на брижљивији однос према споменицима културе, јер туристичка вриједност овог подручја није само у природним љепотама и новим хотелима, већ и културно-историјском наслеђу.

Станко Павловић

Живот међу фрескама

Момир Кнежевић, двадесетогодишњи младић из Петровића код Вилуса у нишњинској општини, живи међу фрескама, док његови вршњаци раде у фабрикама и хотелима на пољопривредним добрима, а у слободним часовима читају или се забављају.

Срели смо га у Будви. Занимање му је невакидашње — он копира фреске. Тренутно ради у манастиру Режевићи. — Заволио сам овај посао и већ дужи се њиме бавим — рекао нам је он. — Још 1965. године нису постојали у Требињу, гдје сам учио школу, да би се посветио фрескама. Љубав према овом послу пробудио је у мени покојни Наум Анорић, чувени кописац Галерије Фресака у Београду. С њим сам радио пуних седам година, тачније све до његове смрти, 1972. године.

Заволио је Момир свој учитеља, слушао га и предао радио. Копирао је с њим фреске у Пивској манастиру, Острогу, Градишту, Прасквици, у Истоку

код Пећи, у Београду. Био је упоран у настојању да савлада нимало једноставну технику преликавања средњовјековних фресака. Прошлог лета Културни центар из Будве приредио је изложбу копија фресака овог даровитог младића, који је недавно прикљен у Удружење самоуких сликара и вајара Црне Горе.

— Посао којим се бавим изискује доста труда и времена. Да бих ископирао фреску величине једног квадратног метра морам остати најмање три или четири дана. Али, залjubljen сам у тај посао. Упоредо изучавам византиску умјетност за што сам набавио неопходну литературу, и тако прекраћујем слободно вријеме. Жеља ми је да се упишем на Ликовну академију.

До сада је у разним манастирима и црквама ископирао око 150 квадратних метара фресака. Понекад ради и нове фреске, али рјеђе. Често га ангажује за заштиту споменика културе. Иначе, воли да слика

пейзаж када је докон. Има приличан број радова и покушаје да приреди изложбу.

Момир Кнежевић

Хиљаду напада на Будву

АКО НЕПОТПУНИ, „АНАЛИ“ КРСТА ИВАНОВИЋА представљају значајан прилог упознавању историје Будве и личности њиховог аутора. У њима се описује како је Будва неколико пута страдала од пожара, како је обнављана од стране Млетачке Републике, о намјерама и плановима изванредног провидура Констанца Пезара да из Будве предузме поход према Бару. Још један млетачки великодостојник, Лунардо Фосколо, покушавао је да из Будве крене у освајање Албаније. Према „аналима“, градске зидине служиле су као склоништа Побора, Маина, Паштровића, чак и Грбљана. На основу у оно вријеме раширених генеалогских комбинација, Крсто Ивановић „утврђује“ поријекло Будве, почев од Нојевог сина Јафета.

ШТО СЕ БУДВА — читамо у двадесетом поглављу „Анала“ — које је превео Никола Вучковић — предала Млетачкој Републици, извршили су на њено подручје кнез Иван Црнојевић и војвода Стеван од Босне хиљаду напада. Своју намјеру да од Будвана направе вазале најприје су покушавали да остваре разним понудама, а затим наносећи им штете и узнемиравајући их. Међутим, вјерност Будвана дужду и њихова неустрашивост никад није престала. Борећи се једнодушно, са сабљом у руци, против Црнојевића и војводе Стевана и супротстављајући се голим прсима сваком нападу, часно су побјеђивали. Тако су некад Будвани били први, који су повратили Републици тврђаву Даино, више Бара, у часу када је Турчин притиснуо, спремајући се да заузме Албанију.

У веома познатом рату, који је против Републике водио султан Селим, 1571. године бранили су Будвани храбро Котор и у честим даноноћним нападима показали своју срчаност. Исто су тако, у вријеме када је турска војска, под вођством Карахође, ушла у Боку и пљачкала Тиват, Будвани прискочили у помоћ, и то на такав начин да су присилили на бјекство једну непријатељску галију и без властитих губитака

Једном приликом нашле су се три будванске барке у Албанији, у Редони, на мјесту званом Пулицан под Пулањом, и побиле се с Улцињанима, који су Будванима отели једну брацелу како би их спријечили да извезу жито. У борби су тринаесторица Будвана побједили и убили седам Улцињана, изгубивши само једног човјека. Откинуте турске главе понијели су собом и потопили их више цркве св. Михаила под Могреном на будванском подручју. Ова непријатељска крв, као и многа друга проливена послје тога времена, плаћена је од државе сољу...

Кад су Пераштани проузроковали свађу с Будванима, они су их позвали на меџан. Као мјесто борбе биле су одређене Бијеле Траве у Грбљу. По обичају у тим крајевима, спор је требало ријешити борбом, излагањем живота у двобоју. Иако је, по наређењу провидура, на лице мјеста дошао которски коморник, Пераштани, који су били с гаџама у Берди, били су приморани да се повуку. Тако су Будвани, њих 140 под вођством Зана Марковића, Франа Ивановића, Николе Житаревећа и Франа Леварде, под барјаком који је носио Анте Петковић, с 24 храбра дуеланта, показали су своју одважност...

Стара Будва

зарабили 87 Турака које су довели пред Закарију Саломона, ондашњег провидура за Котор и Албанију (заправо Млетачку Албанију, како су Млечићи називали Боку Которску). Осим тога, учествујући у истом рату, Будвани су изненадили седам турских заповједника, који су се били утаборили под Будвом, не усудивши се да је нападну. Пошто Турци нијесу могли да наговоре на предају Будване — који су увијек јуначки одбијали њихове понуде, према су им се, умјесто зидинама које су биле разрушене, морали супротстављати голим грудима, а умјесто оклопом и шлемом, духом и одважношћу, отишли су ноћу, причинивши само штете на пољу.

Не дуго потом наишао је скадарски паша, по имену Марић, настојећи да освоји которско подручје, и утаборио се код Бијелих Траве у Грбљу. Мојсије Вениер, заповједник морнарице, наредио је тада Будванима да с народом свога краја прискоче у помоћ. Кад су Будвани стигли и кад је паша видио њихову славу и овјенчану заставу, одмах је одлучио да се повуче, не постигавши ништа. Овом приликом заслужено је носио поменућу заставу Марко, који је био познат по својој храбрости.

Збор радних људи културног центра у Будви

расписује
конкурс

за попуњу следећих радних мјеста:
1. РЕФЕРЕНТ ЗА ЕСТРАДНЕ ПОСЛОВЕ (НА ОДРЕЂЕНО ВРИЈЕМЕ)
Поред општих услова предвиђених Законом о међусобним односима радника у удруженом раду, кандидати треба да испуњавају следеће услове:
1. Образовани музичар с праксом на естрадним пословима.
2. Средња школска спрема с најмање пет година радног искуства на пословима комерцијалне струке.
Лични доходак према Самоуправном споразуму о личним доходама.
Конкурс је отворен осам дана од дана објављивања у штампи.
Стан није обезбјеђен.
Кандидати су обавезни да уз молбу поднесу следећа документа:
а) Овјерени прелис свједочанства о школској спреми;
б) Биографију о досадашњем раду са описом послова на којима су радили.
Понуде са означеном документацијом поднесу се КУЛТУРНОМ ЦЕНТРУ БУДВА (КОНКУРСНОЈ КОМИСИЈИ).

Ослабљени пред такмичење

Сазнали смо да је „Милочер“ члан Лиге фудбалског подручја Котор, ослабљен пред наставак првенства. Његов најбољи играч, нападач Радослав Ковачевић, отишао је прије неки дан на одслужење кадровског рока. Његов презимењак, центарфор Милисав Ковачевић, због повреде кољена, такође неће наступати за „Милочер“. Велики хендикеп за екипу је и одлазак на школовање у Београд стандардног голмана Мирка Станишића, Његово мјесто заузеле Мишо Кажанегра, али је питање са колико ће успјеха он као новајлија чувати мрежу.

У екипи „Милочера“ послје дуге паузе враћа се Буру Рафаиловић, који је до сада био на одслужењу војног рока. Повратак овог халфа много ће значити за тим „Милочера“.

ПОНУДА ЗА ГОСТОВАЊЕ

„Милочер“ је ових дана добио веома примамљиву понуду за гостовање. Позив је послао екипа „Армоније“ из Лугана која је прошле године била гост овог клуба. Наши фудбалери требало би да у лијепом швајцарском градићу остану неколико дана, што би им добро дошло пред наставак првенства. Фудбалерима би био обезбјеђен боравак у Лугану и једико би

они требало да плате пут. Међутим, питање је да ли ће доћи до посјете Лугану, јер је тим у веока незавидној финансијској ситуацији.

ШАХОВСКИ КЛУБ У ПЕТРОВЦУ

Шах, древна игра, све је више популаран међу Петровцима, па је група ентузијаста одлучила да оснује клуб. Како нас је обавијестио Стево Воковић, један од иницијатора ове акције, скупуљено је доста средстава и адаптиране се просторије у којима ће се окупљати око 70 шахиста.

С. Г.

НОВО ИГРАЛИШТЕ

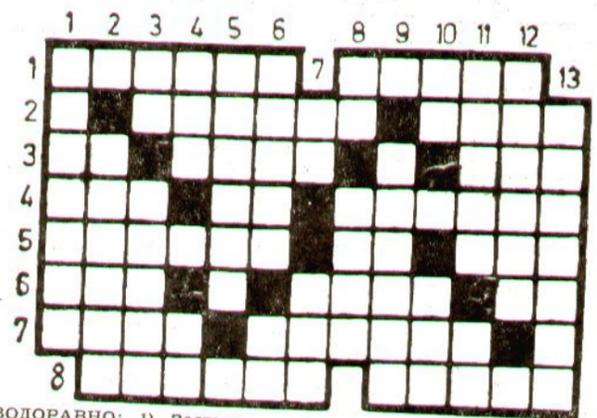
У Милочеру ће ускоро почети изградња фудбалског игралишта. Како нас је обавијестио Војо Головић, секретар Спортског друштва „Милочер“, игралиште ће се градити упоредо с градским центром. Инвеститор ће бити ООУР „Свети Стефан“, а игралиште ће служити за припремање спортских екипа у току зиме и љета. На игралишту ће одигравати утакмице фудбалери „Милочера“.

Основањ кошаркашки клуб

На иницијативу неколико ентузијаста формиран је кошаркашки клуб „Могрен“. За његовог предсједника изабран је Станко Гиговић, за потпредсједника Вјера Бојковић, за секретара Јанкињер Вања Кузњецов, и за благајника Момир Бенић.

П.

Укрштене ријечи број 19

ВОДОРАВНО: 1) Застава — мјесто код Петровца где су устаници 13. јула 1941. године напали италијанску колону; 2) Ознака за полупречник — бивши савезни капитен мађарске фудбалске репрезентације (Лајош) — по хеленској митологији син славног неимара Дедала; 3) Коњ — ознака за Атлантски пакт — дванаесто слово ћирилице — отац (словеначки); 4) Говече са Тибета — грчко слово — назив за војника у неким земљама; 5) Презиме голмана шпанске фудбалске репрезентације — почетна слова града у Србији, познато по масовном стријељању ученика од стране Немаца — телефонски позив; 6) Добит — скраћеница једне мјере за тежину — швајцарско — француски ријек — повратна замјеница; 7) Птица савијеног кљуна — пехови — везник; 8) Личност из Шехерезадинних прича — електронска направа за откривање и праћење авиона.

УСПРАВНО: 1) Устаничко село код Будве; 2) Почетно слово ћирилице — врста оградне — 3) Почетна слова презимена и имена нашег pjesника („Бачки

растанак“) — македонско мушко име; 4) Наелектрисана честичка — друго слово ћирилице — прилог; 5) Вулканска планина на Блиском истоку — сугласник; 6) Град у Црној Гори — лична замјеница; 7) Показна замјеница — бивши њемачки фудбалски репрезентативац; 8) Сугласник и самогласник — врста пива; 9) Двадесет четврто слово ћирилице — казени ударач у фудбалу и још неким спортовима; 10) Сугласник и самогласник — ознака за једну шаховску фигуру — папагај; 11) Прилог за вријеме — самогласник и сугласник; 12) Француско женско име — међународна аутознака за Аустрију; 13) Наше мушко име.

РЈЕШЕЊЕ УКРШТЕНИХ РИЈЕЧИ Б. 18.

ВОДОРАВНО: 1) Сокаци — Будва; 2) А — трезор — визе; 3) Дс — атом — 1 туш; 4) Ита — ил — либела; 5) Зрмања — им — зли; 6) Ами — е — трап — но; 7) Мену — Арарат — Н; 8) Нишава — Илири.

Страдимир Фатић